

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601
тел. (044) 254-93-33, факс (044) 253-6404
info@police.gov.ua

Ідентифікаційний код 40108578

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Київ

«16» червня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Покладюк Ярослав Ігорович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022221070000919 від 27.10.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до вимог статей 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Курамаєва Даніслана Нурлановича,
31.05.2002 року народження, уродженця
м. Талас Таласької області Киргизької
Республіки, громадянина Російської
Федерації, зареєстрованого за адресою:
Російська Федерація, Калінінградська
область, Черняховський район, смт.
Вершиніно, вул. Речная, буд. 8, кв. 1,
проживаючого за адресою: Російська
Федерація, Калінінградська область,
м. Калінінград, вул. Вуглова, 6 кв. 7,
військовослужбовця 18-ї гвардійської
мотострілецької Інстербурзької
Червонопрапорної, ордена Суворова
дивізії – тактичного з'єднання Берегових
військ ВМФ РФ,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням.

Досудовим розслідуванням встановлено, що з лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі – РФ) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про життя тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно з положеннями ст. 27 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – ЖК(IV)), особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Жінки потребують особливого захисту, зокрема, захисту від зґвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Відповідно до ст. 32 ЖК(IV), Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Статтею 147 ЖК(IV) передбачено, що серйозними порушеннями є дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції, зокрема нелюдяне поводження.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи військових органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

в) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Відповідно до ч. 1 ст. 76 ДП I, жінки користуються особливою повагою і їм забезпечується захист, зокрема, від зґвалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань.

Збройне захоплення Харківської області почалося разом із повномасштабним вторгненням РФ в Україну, тобто з 24.02.2022.

Починаючи з 13.04.2022 по початок жовтня 2022 року територія Борівської селищної територіальної громади Ізюмського району Харківської області та цивільне населення, яке проживало на ній, та не брало участі у збройному конфлікті, перебували під контролем представників російських окупаційних військ.

За результатами досудового розслідування встановлено, що громадянин РФ Курамаєв Даніслан Нурланович, 31.05.2002 року народження, будучи військовослужбовцем 18-ї гвардійської мотострілецької Інстербурзької Червонопрапорної, ордена Суворова дивізії – тактичного з'єднання Берегових військ ВМФ РФ, брав участь у вторгненні на територію України у складі російських окупаційних військ. На початку липня 2022 року Курамаєв Д.Н. перебував на окупованій території Борівської селищної територіальної громади Ізюмського району Харківської області.

Громадянка України Кучерява Олеся Василівна, 18.10.1993 року народження, будучи цивільною особою одягненою в цивільний одяг, яка у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебувала, жодної зброї не мала, участі в бойових діях не брала, до таких дій не готувалась та в липні 2022 року знаходилась на окупованій військовослужбовцями ЗС РФ території Борівської селищної територіальної громади Ізюмського району Харківської області.

01.07.2022 близько 16 год 30 хв Кучерява О.В., на велосипеді поверталась з місця роботи в с. Богуславка Борівської селищної територіальної громади Ізюмського району Харківської області до місця свого проживання в смт. Борова Борівської селищної територіальної громади Ізюмського району Харківської

області, рухаючись автошляхом Р-79 через населені пункти Богуславка-Новоплатонівка-Борова.

В цей час в с. Новоплатонівка Борівської територіальної громади Ізюмського району Харківської області Кучеряву О.В. випередила колона військової техніки ЗС РФ, яка рухалася у напрямку із м. Куп'янськ до смт. Борова та налічувала загалом близько двадцяти одиниць військової техніки, зокрема: танки, вантажні автомобілі та інша техніка. Останнім у цій колоні рухався бензовоз, водієм якого був військовослужбовець ЗС РФ – Курамаєв Даніслан Нурланович, 31.05.2002 року народження.

Після того, як Курамаєв Д.Н. побачив на узбіччі дороги Кучеряву О.В., у нього виник злочинний умисел спрямований на вчинення насильницьких дій сексуального характеру стосовно неї.

З метою реалізації свого злочинного умислу, Курамаєв Д.Н. зупинився на узбіччі автошляху Р-79 в с. Новоплатонівка, неподалік автобусної зупинки, та дочекавшись, коли Кучерява О.В. наблизиться до його транспортного засобу, усвідомлюючи, що перед ним цивільна особа, яка немає можливості чинити опір, будучи у кабіні транспортного засобу, наказав останній зупинитися та підійти до нього. Коли Кучерява О.В. зупинилася та підійшла до Курамаєва Д.Н., останній будучи озброєним автоматичною зброєю, в порушення вимог ст. ст. 27, 32, 147 ЖК(IV) та ст. 75(2)(a)(b), ст. 76(1) ДП І, наказав Кучерявій О.В. вступити з ним в статеві відносини оральним шляхом, на що остання відповіла відмовою. Після цього, з метою досягнення злочинного умислу та подолання спротиву потерпілої, Курамаєв Д.Н. вистрибнув із кабіни транспортного засобу та наніс удари прикладом автомата по голові та обличчю Кучерявої О.В., чим спричинив легкі тілесні ушкодження, що призвели до короткочасного розладу здоров'я, а саме: закрыта травма носа у вигляді перелому носових кісток зі зміщенням, а також наніс удари руками та ногами по різним частинам тіла потерпілої, чим завдав їй фізичного болю та моральних страждань.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, Курамаєв Д.Н., в порушення вимог ст. ст. 27, 32, 147 ЖК(IV), ст. 75(2)(a)(b), ст. 76(1) ДП І, схопив потерпілу Кучеряву О.В. за волосся і продовжуючи наносити удари руками по різним частинам тіла потерпілої, силоміць затягнув її в лісосмугу біля дороги. Перебуваючи в лісосмузі, Курамаєв Д.Н. розірвав одяг потерпілої та застосовуючи фізичну силу для подолання опору потерпілої, вчинив звалтування Кучерявої О.В., а саме вагінальне та анальне проникнення із використанням своїх геніталій в тіло потерпілої, внаслідок чого порушив сексуальну свободу та автономію Кучерявої О.В., а також спричинив їй фізичний біль і моральні страждання.

В процесі вчинення Курамаєвим Д.Н. стосовно Кучерявої О.В. протиправних дій сексуального характеру, потерпілій вдалося вирватися та сховатися в полі, яке позначене табличками з написом «МІНИ». В цей час, Курамаєв Д.Н. з метою продовження вчинення злочинних дій сексуального характеру, в порушення вимог ст. 27, 32, 147 ЖК(IV) та ст. 75(2)(a)(a1)(e), будучи озброєним автоматичною зброєю, вимагав від потерпілої повернутися,

при цьому висловлював погрози вбивством, шляхом використання зброї. В подальшому, Курамаєв Д.Н. не став шукати потерпілу на замінованому полі та зачекавши певний час повернувся до свого транспортного засобу, на якому залишив місце вчинення злочину.

Таким чином, Курамаєв Даніслан Нурланович, 31.05.2002 року народження підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням.

**Старший слідчий в особливо важливих
справах Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції**

 Ярослав Ігорович ПОКЛАДЮК

**Прокурор другого відділу управління
процесуального керівництва досудовим
розслідуванням та підтримання публічного
обвинувачення у кримінальних провадженнях
про злочини, пов'язані із сексуальним насильством,
Департаменту протидії злочинам, вчиненим
в умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора**

 Яна Валентинівна ЛУЦИШИНА

Курамаєва Д.Н. повідомлено, що згідно зі ст. 42 КПК України підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Також **Курамаєва Д.Н.** повідомлено, що відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Повідомлення про підозру мені вручено. Процесуальні права та обов'язки мені повідомлено. Пам'ятку про права та обов'язки підозрюваного мені вручено.

« _____ » год « _____ » хв « _____ » _____ 2024 року

Підозрюваний: _____
(підпис) _____ (прізвище, ініціали)

Захисник: _____
(підпис) _____ (прізвище, ініціали)

**Старший слідчий в особливо важливих
справах Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції**

Ярослав Ігоревич ПОКЛАДЮК